

Η ώρα της επαναπροσέγγισης

Με τη δήλωση του νέου υπουργού Οικονομικών Μεχμέτ Σιμισέκ ότι «η οικονομία δεν έχει άλλη επιλογή από την επιστροφή σ' ένα ορθολογικό έδαφος», ο τούρκος πρόεδρος εγκαταλείπει πλέον τη δική του ανορθόδοξη οικονομική προσέγγιση που κάθε άλλο παρά θετικά αποτελέσματα είχε να παρουσιάσει τα τελευταία χρόνια. Μπροστά στο δυσθεώρητο εμπόδιο της οικονομίας, η νέα διοίκηση Ερντογάν θα μετριάσει ως φαίνεται την ενοχλητική για τη Δύση ρητορική ώστε η τελευταία να ενδώσει στις προτροπές του για οικονομική και αμυντική στήριξη της χώρας του. Καλό είναι πάντως να συγκρατούμε, χωρίς ψευδαισθήσεις, ότι η αναθεωρητική αντίληψη περί αυτονομίας της Τουρκίας από τη Δύση θα εξακολουθήσει να πλανάται σε όλο το πολιτικό της φάσμα ενώ η «γαλάζια πατρίδα» θα παραμένει η σταθερή ιδεολογική αγκύρωση του τουρκικού πολιτικού κόσμου. Ήδη ο κ. Ερντογάν τη μνημόνευσε και κατά την πρόσφατη τελετή ορκωμοσίας του.

ΓΝΩΜΗ

ΓΥΡΓΟΣ
ΚΑΚΛΙΚΗΣ

Οι εξελίξεις αυτές καθώς και η νηνεμία που σήμερα επικρατεί ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία, εύλογα δημιουργούν μια συγκρατημένη ελπίδα για τη φημολογούμενη συνάντηση του έλληνα πρωθυπουργού που θα εκλεγεί, με τον τούρκο πρόεδρο στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ, τον ερχόμενο Ιούλιο. Οι δύο

ηγέτες ίσως αδράξουν την ευκαιρία να ανοίξουν, χωρίς υπέρμετρη δυσπιστία ή αισιοδοξία, ένα νέο κεφάλαιο στις σχέσεις των χωρών τους, με τον έλληνα πρωθυπουργό να διευκρινίζει από την πρώτη στιγμή στον συνομιλητή του τα θέματα τα οποία είναι διατεθειμένη η ελληνική πλευρά να θέσει υπό συζήτηση και υπό την κρίση του διεθνούς δικαιοδοτικού οργάνου των Ηνωμένων Εθνών. Εχοντας παράλληλα κατά νουν τα θετικά αποτελέσματα στο Κυπριακό μιας ελληνοτουρκικής επαναπροσέγγισης. Ωστόσο, η επιτυχία της επαφής των δύο ηγετών και των «τεχνοκρατικών» συναντήσεων που θα ακολουθήσουν θα εξαρτηθεί από την ετοιμότητα κάθε πλευράς να συνεργασθεί και να αναζητήσει διεξόδους. Μπορεί οι προηγούμενες τριβές, οι αντιπαράθεσεις και οι αμφιβολίες να καθιστούν δύσκολη τη χωρίς αναστολές συνεννόηση, όμως, αυτή ακριβώς η συνεννόηση είναι ο μόνος τρόπος αποφυγής εντάσεων ανάμεσά τους με ό,τι μπορεί να τους ακολουθήσει. Η εξέλιξη της δυσπιστίας είναι ζήτημα πολύπλοκο που απαιτεί θάρραλέα βήματα, προσπάθειες, επιμονή και δέσμευση για την παγίωση μιας προσέγγισης διαρκείας. Σε κάθε περίπτωση, η Αθήνα θα πρέπει να εστιάσει όχι μόνο στον σχεδιασμό της τακτικής και της επεξεργασίας πραγματιστικών και πειστικών επιχειρημάτων προς την τουρκική πλευρά, αλλά και στη σοβαρή επιλογή της - διακομματικής αποδοχής και κύρους - πολιτικής προσωπικότητας που ενδεχομένως θα αναλάβει το μεγάλο εγχείρημα της σύνταξης του Συνυποσχετικού για την προσφυγή στο διεθνές δικαστήριο. Οσον αφορά το ενδεχόμενο κάποιας καλής μεσολαβητικής προσπάθειας τρίτων, η Ελλάδα θα τη χαρακτηρίσει μεν ευπρόσδεκτη, θα πρέπει όμως η ίδια να διατηρήσει μέχρι τέλους τον έλεγχο της προσέγγισης αυτής. Κάτι που θα διευκολυνθεί, αν εξαρχής και με περισσή σαφήνεια καταστήσει ορατά τα όριά της.

Ενόητο είναι ότι η ευτυχής κατάληξη των προσπαθειών επαναπροσέγγισης θα παρέμενε ευσεβής πόθος, αν οι απειλές χρήσης στρατιωτικής βίας επανέρχονταν στο προσκήνιο, καθιστώντας αδύνατη την επίτευξη συμφωνίας για προσφυγή στη Χάγη. Αν αναζωπυρωθεί ο αναθεωρητισμός και η εις βάρος της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας ρητορική, επιλογή της Αθήνας θα είναι η χρησιμοποίηση και πάλι όλων των μέσων, διπλωματικών και επικοινωνιακών, που διαθέτει όπως και η επιπεριπέρω ενίσχυση της αποτρεπτικής της ισχύος.